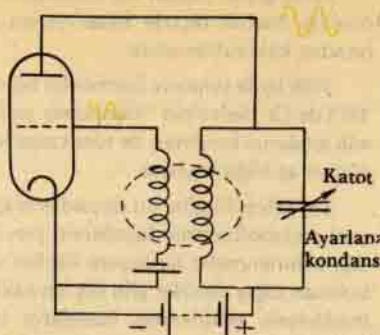

YÜKSEK FREKANSLI TİTREŞİMLER I

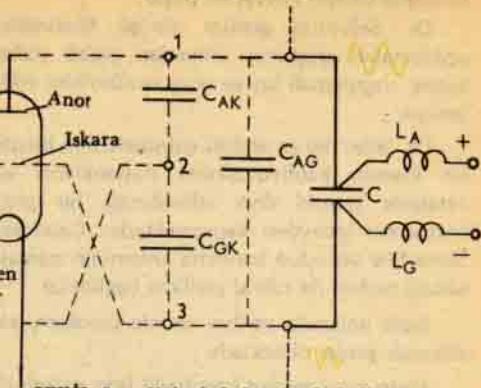
Bir elektron akımında elektron yoğunluğunun veya elektron hızının dalgalanması halinde, elektron akımının etrafında oluşan elektromanyetik alandan bir kısmının, peryodik dalgalanmalara uygun olarak, elektromanyetik alandan ayrılarak etrafa elektromanyetik titreşimler şeklinde yayılmakta olduğu görülür. Elektromanyetik titreşimlerin ise, her zaman yüksek frekanslı bir alternatif elektrik akımı ile ilgili olmaları gerekir. Frekansın yükselmesiyle, elektromanyetik alanın kısmen dağılması kolejlaşır. Enerjiyi meydana getiren alternatif akım frekansı, elektromanyetik enerjiyi üreten devrenin elektrik self endüktivitesine ve kapasitesine bağlıdır. Titreşim devresinin self endüksyon ve kapasite değerlerini düşürmek ve çeşitli düzenler kullanmak suretiyle, elektron yoğunluğunu ve elektron hızını peryodik titreşimlere çevirmek çağdaş teknik ile oldukça kolaydır (Şekil No. 1 ve 2). Şekil No. 2 üzerinde üç nokta bağlantısı gösterilmiştir. Bu tür bağlantı ile (L_G) ve (L_A) iletkenlerinin endüklenebilmesi, selfi doğurmaktır, küçük bir kondansatör (C) de anot ve katot ayırmını sağlamaktadır. Radyo lambasının kendi kapasitesi de titreşim devresinin kapasitesi olarak kullanılmaktadır. Daha küçük iletkenlerin ve radyo lambalarının kullanılması halinde, zamana bağlı olan devinim ile oluşan titreşim elektron hareketleri tarafından bozulur. Zaman süresi titreşim devresinin, titreşim süresinden (frekansın tersinden) büyük olması halinde faz kaymalarına meydan verilmiş olur. Bu faz kaymalarını, sallanma süresinden daha hızlı bir şekilde devinime getirilen bir salıncığa benzettmek mümkündür. Yüksek frekansın üretimi için devinim zamanını titreşim süresi olarak seçmek (BARKHAUSEN kısa devre bağlantısı, Şekil No. 3) veya ıskara (grid) ile katot veya anot arasındaki devinim yolunu kısaltmak mümkündür. Bunun için elektrotları kasnak şeklinde oluşturmak yeterlidir (kasnak triodu, Şekil No. 4). Birinci şıkda ıskaraya pozitif, anoda ise negatif bir akımın verilmesi suretiyle katot ve anot arasında (ıskaradan geçmek suretiyle) bir elektron devinimi sağlanır. Böyle bir triot lambası ile sağlanabilen en yüksek frekans 10 Megahertz dolaylarındadır. Daha büyük bir frekansın elde edilebilinmesi için katot ile ıskara arasındaki aralığı 15 mikrometreye düşürmek zorundadır. Bundan sonra gelecek gelişme kademesinde elektron akımlarının peryodik dalgalanmaları, herhangi bir maddesel ıskaranın kullanılmasına halinde elde edilir.

Bunun için bir manyetik alan yardımıyla elektron akımının (sarkaç şeklindeki devinimi yerine) dairesel veya ıspiral şeklinde bir yörüngeye sokulması öngörlür. Bu şekilde magnetron elde edilmiş olur. Durağan manyetik alan, kendiliğinden imgesel bir ıskaranın görevini yapar. Elektronun, katot ile anot arasındaki dairesel yörüngede üzerindeki devinim süresi, elektromanyetik titreşim frekansına bağlı kalmaktadır.

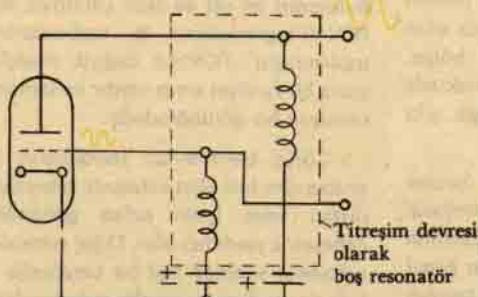
WIE FUNKTIONIERT DAS?tan
Çeviren : İsmet BENAYYAT

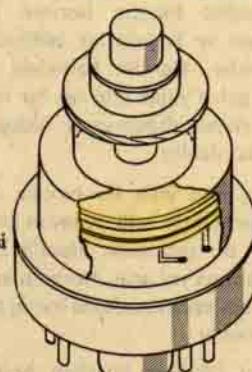
ŞEKİL 1 – Endüktif geri bağlantı bağlantısı (MEISSNER bağlantısı)

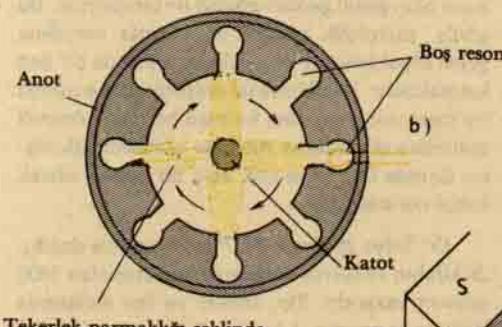
ŞEKİL 2 – Yüksek frekanslarda kullanılan üç nokta bağlantısı

**ŞEKİL 3 – BARKHAUSEN kısa devre bağlantısı,
yüksek frekanslar için
(kasnak triot radyo lambası)**

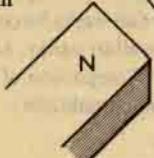

ŞEKİL 4 – Osilatör için kasnaklı triot lambası

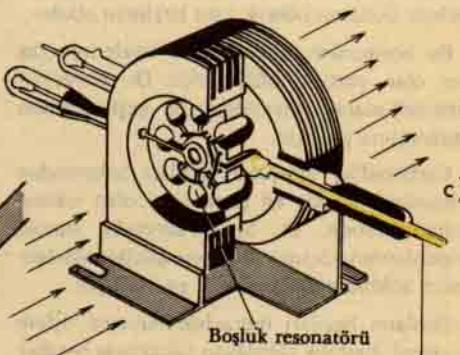

Tekerlek parmaklığı şeklinde
devrinimde bulunan elektronlar

a)
Manyetronun ana prensibi
Manyetik alan

ŞEKİL 5 – Manyetron

**Yüksek frekans güç
bağlantı boşalması**